

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО
ПУБЛІЧНОГО І ПРИВАТНОГО ПРАВА В
УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В
УКРАЇНІ**

МАТЕРІАЛИ ДЕРЖАВНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

23 листопада 2017 року

**Біла Церква
2017**

(підприємства) в процесі приватизації, або корпоратизації перетворюються в різного виду товариства, що підтверджує їх право на отримання прибутку, випуск акцій, зміну форми власності та інше. Хоч не виключається можливість утворення комунальних організацій, які не мають на меті отримання прибутку. Крім наведеного, можна констатувати різні підходи і до наділення юридичних осіб публічного права владними повноваженнями, деякі з них таких повноважень не мають. Це ще раз підтверджує відсутність єдиного поняття «юридичної особи публічного права», відсутності їх переліку, систематизації, порядку їх утворення та виникнення у них правосуб'єктності з моменту державної реєстрації, що потребує законодавчого врегулювання.

УДК 343

СИМАКОВА С.І., канд.юрид.наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СЛУЖБИ ПРОБАЦІЇ В УКРАЇНІ ТА ШВЕЦІЇ

У 2015 року Україна зробила значний прорив – саме у серпні 2015 вступив у силу Закон України «Про пробацію». Запровадження служби пробації в Україні це не лише крок назустріч європейським стандартам дотримання прав людини, але й значна перспектива «виправити» правопорушників без ув'язнення. Підготовчий процес впровадження служб пробації в Україні почався задовго до 2015 року. Одним із перших кроків назустріч таким нововведенням був візит представників управління кримінально-виконавчої інспекції апарату Державної пенітенціарної служби України до Швеції. Саме цей візит став початком зародження ідеї створення служби пробації в Україні. Варто зауважити, що українська модель пробації має дуже багато спільного

Національна пробація складається з трьох видів пробації, що обумовлені особливостями правового статусу осіб (суб'єктів пробації) в системі правосуддя: досудова пробація, наглядова пробація, пенітенціарна пробація.

Досудова пробація - це забезпечення суду формалізованою інформацією, що характеризує обвинуваченого, з метою прийняття судом рішення про міру його відповідальності.

Наглядова пробація - це здійснення наглядових та соціально-виховних заходів щодо засуджених до покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт, осіб, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт, осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, а також направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання до виправних центрів.

Пенітенціарна пробація - це підготовка осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, до звільнення з метою трудового і побутового влаштування таких осіб після звільнення за обраним ними місцем проживання.

На відміну від України, пробація у Швеції існує близько 70 років та функціонує у складі Служби тюрем та пробації Швеції. Близько 14 тис. засуджених, з яких 6% жінок, перебувають у системі пробації, в той час як лише 5 тис. осіб потрапляють безпосередньо до установ пенітенціарної служби. Ефективність роботи служб пробації зумовлена повним сучасним технічним оснащенням, достатнім фінансуванням та потужним професійно підготовленим людським ресурсом. Доцільність існування служби пробації зумовлена й економічними показниками, адже утримання правопорушників в системі пробації коштує рівно в десять раз менше ніж утримання його у в'язницях. Основна мета діяльності такої служби – це допомогти правопорушнику зрозуміти де він схибив, виправити ситуацію та повернути потенційного платника податків назад у суспільство.

В Україні як і в Швеції основною метою є запобігання повторного потрапляння правопорушника до пенітенціарної системи. Процес пробації в Швеції та в Україні орієнтований на дослідження причин вчинення злочину та їх (по мірі можливості) вирішення. Наприклад, якщо особа здійснила крадіжку і в результаті досудової пробації з'ясується, що особа не працевлаштована та немає засобів для існування, то одним із завдань пробації буде сприяти працевлаштуванню.

Враховуючи вищевикладене можна зазначити, що процес впровадження пробації в Україні – це надзвичайно важливий крок у напрямку євроінтеграції та побудові громадянського суспільства, де дотримуються права людини. Позитивним моментом у розвитку служби пробації є наслідування міжнародного досвіду в даній системі.

УДК 631.527:633.16

КРАВЦОВА К.М., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

СУТНІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ ЗА ВИКОРИСТАННЯ ОБІГУ ПЕСТИЦИДІВ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ

Будь-яке екологічне порушення за своїми об'єктивними властивостями становить протиправну дію особи (фізичної або юридичної), яка здійснюється шляхом дії або бездіяльності. Екологічна протиправність дії означає невідповідність її вимогам правових норм у галузі екології. Вона полягає у повному або частковому невиконанні вимог, ігноруванні правил, закріплених нормами екологічного законодавства. При цьому слід мати на увазі, що протиправність екологічного правопорушення означає як невиконання норм законів у галузі екології, так і чинних підзаконних актів. В останньому випадку мова йде також і про норми, прийняті на локальному рівні правової регламентації. Порушення нормативних актів у галузі екології можуть виявлятися в формі активних дій (самовільне використання природних ресурсів, порушення строків внесення платежів за використання природних ресурсів і забруднення навколишнього природного середовища та ін.), так і у формі бездіяльності (скажімо, невжиття заходів по попередженню і ліквідації

ЗМІСТ

Ковальчук І.В. Проблеми та перспективи аграрної освіти в контексті євроінтеграційних процесів: правовий аспект	2
Ордіна Л.Л. Формування естетичних ідеалів і художнього смаку студентів у процесі дозвіллевої діяльності	3
Бровко Н.І. Взаємозв'язок права та держави в процесі євроінтеграції України	4
Пахомова А.О. Особливості правового забезпечення інноваційного розвитку АПК Республіки Білорусь	6
Мельник О.Г. Виконання вимог європейської типової конвенції про основні принципи транскордонного співробітництва в умовах децентралізації влади в Україні	7
Кузьменко Я.П. Право на доступ до інформації як елемент правового статусу особи	8
Ломакіна І.Ю. Ефективність державного регулювання сільського господарства	9
Подрезова Г.О. Актуальні проблеми сучасного публічного і приватного права в умовах євроінтеграційних процесів в Україні	10
Сімакова С.І. Порівняльний аналіз служби пробації в Україні та Швеції	12
Кравцова К.М. Сутність адміністративно-екологічного правопорушення за використання обігу пестицидів у сільському господарстві України	13
Малишко І.В. Альтернативні форми влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування	15
Терещук М.М. Особливості концепції М.Л. Дювернуа у проблемі дослідження дихотомії права	16
Самойлович А.А. Адміністративна відповідальність посадових осіб у галузі рослинництва	17
Мельник Л.М. Українська греко-католицька церква та українська національна ідентичність	18
Харьковщенко Ю.Є. Духовний світ українців у поглядах П. Куліша	19
Обіюх Н.М. Сучасні правові проблеми використання водойм для рибогосподарських потреб	20
Сальман І.Ю. Особливості реформування аграрної політики 90-х років	22
Биковець О.І. Особливості укладення договорів у сфері закупівель товарів за державні кошти та кошти місцевих бюджетів	22